FLAVIUS IOSEPHUS

Klosterneuburg, Ende 12. Jh.

Seite 1v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=671
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

inq̃ longitudine scli. neq. ipsoꝝ deoꝝ generationes poetę. n̄ forte hominū actus aut leges dicere p̄sumpserit integritatē uidelicet eorum q̄ame ēscripta st̄ pcedens sermo ordine ppo declarauī. Hoc me facturū unnegotio uſo proposui. ut mēt̄ adiciū. nec uerū ptermutā. Quia ū pene omīa exmoyseos legislatoris sapientia apud nos pendere noscunt̄. necesse m̄ ē pauca de illo pdicere ne q̄ legentiū queranr cur nr̄i sermo studiū descriptionis habens dedēctus a factis intantā naturę rationē pcesserit. Sciendū uaq. quō legislator ille omīū rerū necessariū iudicauī. ut quisq̄s suā untā bene gubnaturus a legē eē alīs posituruſ. di pmitt̄ deberet ēsiderare naturā. opamq. ei m̄te ētēplaret̄. a ei exemplū imitaretur a q̄ntū uirtus ēēt hunc sequi tēptaret. Heq. enī t̄ ipsi legislatori fuit sufficiens mens. dū ipsi ūtq. ētēplatione deficeret nec eis q̄ ē sēpturi st̄ pcausa uirtutī aliq̄d psper euentū erit. n̄ pōmīb; doceant̄ q̄a pt̄ omīum a dns ds existens a umūsa respiciens. sep̄ mīb; se untā felicissimā pbet auirtute ū degredientes. maximis calamitatib; subdit. Hoc q̄ docere desiderans moyses suos cuesl. ac plīs legis ēstitutionē. n̄ abore cōmuni nec apprīs placitī inchoaū. s̄ addīn a mundi fabricā eoꝝ mītes erigens a psuadens quō creaturarū trenarum op̄ di pcipuū hominēs sum̄. dū habuisset eosū ad pietatē obedientes dereb' relq̄s eis facillime psua-sit. Alii nāq; legislatores fabulas sequentes humanoꝝ delictoꝝ ēfusionē potī in deos suos sacrilego sermone uertert̄ a multā malignus peccandi licentiā pbuert̄. nr ū legislator summā uirtutē dīn habere pnuncias infudit hominib; ea participari. a eos q̄ta liter n̄ superent neq. crederent. iussit in eui tabulī castigari. Sed in hoc q̄ argumīntum facere examinationē lectoros ex oro. Sic enī ēsideraritib' nicht irrationabile dictū. nicht admaiestatē di atq. clemīntiā uidet̄ incongruū. Cuncta nāq. circa naturā rerū affectionē ēsonā habere noscunt̄. alia q̄dē apto t̄ simplici m̄ legislatore tangente. alia ū cū sua honestate allegoricę pferente. Quia q̄ clara dici poterunt. hęc manifesto declaruī. Volentib; aū etiam causas rerū singulas ēsiderare. ē tēplatio multa nimis a ualde philosophica reperit̄.

Quod q̄ nunc q̄dē dicere sup pono. sed dō tēpus nobis pbente. p̄ hoc op̄ tēptabo ēscribere. Conuertar aūt adrerū narrationē. reminiscens p̄mitus eorū quę demundi fabrica moysel dixit. Hęc aūt insacris libris comperi ita ēscripta;

Incipit liber antiquitatis Iosephi historiographi.

In principio creauit ds celū a terrā. sed dum terra adaspectū n̄ dīuenuret. et profunditate tenebris celaret̄ a spis di desup portaret̄. ds fieri lum̄ iussit. Quo facto. ēsideransl omnē materiū. separauit lumen a tenebras. Et alie q̄dē rei nom̄ imposuit noctē. aliā ū uocauit diem uespe a mane appellans in ūtū lucis. a requiē. a is quidē ē p̄m̄ dies. moyses aūt eū unum dixit. Et licet sufficiā causā hui' rei a ū nē dicere tam q. pollicitus sū racionē causarū singularū seorsū tradē. et illud temp' adhuī rei intpretationē me necessariū ē differre. Post hęc sēdō die celū sup omīa collocauit. ipsiūq; abaliis distinguens. insemē ipso ēstitutū ē pcepit. a ei cristallū curūfigens. humidū eū ipluuiale adutilitatē q̄ fit exymbrib; terre ēgne fabricat̄ ē. Tertio ū die statuit terrā circa eū mare diffundens. Ipsa utiq. die repente uirens herbā a semen. deterra st̄ orta. Quarto aūt die ornauit celū sole a luna aliisq. syderib; motū eis tribuens atq. cursus. quib; horarū distinctiones manifte designarent̄. Quinto die animalia natatilia a uolatilia. alia q̄dē in ipsum do. alia ū in aere ē ēstituit. copulans ea ad ēmunionē atq. pmutationē causi plis future et ut eoꝝ natura multiplicari potuisset et crescere. Sexto ū die creuit quadrupedes. genus masculinū faciens atq. femininū. Inqua a ū hominē finxit. Ita q̄ mundū cunctis sex diebus a omīa quę ueo st̄ facta. Moyses aut. septimo die dīn abopib; manuī suarū requiuisse dicens. Vn a ū nos eo die laboribus p̄ plis uacare dinoscimur. eū sabbatū appellantes. qd' nom̄ requiē hebraica lingua significat. Post septimū ū die cepit de hominis natura moyses reddere rationē ita dicens. Finxit ds hominē puluerē de terra su-